

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IX. De Euphrata ac Vincentio Episcopis, & de insidiis quae illis structae
sunt Antiochiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. IX.

De Euphrata & Vincentio Episcopis, & de insidias quae illis stræta sunt Antiochia.

EO tempore Stephanus Antiochensis Ecclesiæ clavum regens, navem submergebat. Is cum alios plures tyrannicas audacia sua ministros habebat, quorum opera eos qui sinceram fidei doctrinam sequebantur, variis calamitatibus affecit. Tum juvenem quandam projecte audacia & vita facinorose, qui illorum dux erat. Hic non solum homines ex foro abducere & conviciis ac verberibus incessere solitus erat: sed etiam in domos impudenter irrueens, viros ac mulieres honestas inde extrahebat. Verum ne in commemoranda ejus improbitate sermonem longius traham, quid sceleris auctus sit adversus præstantissimos viros nunc exponam. Id enim sufficit, ad hoc ut reliqua ejus adversus cives perpetrata facinora concidere possimus. Is ergo ad meretricem quandam cum venisset, peregrinos quosdam recens advenisse dixit, qui noctem cum ipsa transigere vellent. Deinde cum quindecim ejusdem cum ipso factionis homines assumpsisset, & in proximis cli- vo maceris occultasset, venit ipse cum meretrice. Signoq; quod inter iplos convenerat pronuntiato, ubi infidarium confidio adesse competit, pergit ad fores diversiorii in quo duo illi Episcopi degebant. Quas cum apertas reperisset: uni enim ex servis pecuniâ datâ, persuaserat ut id ficeret, scotrum introduxit. Eiq; commonstrata janua cubiculi, in quo Episcoporum alter cubabat, jussit ut ingredetur. Ipse factionis suæ socios vocatus exit. Et Euphratas quidem: hoc enim nomen erat senioris Episcopi: forte in extiore cubiculo somnum capiebat. Vincentius vero: sic enim alter Episcopus vocabatur, in interiori quiescebat cubiculo. Introgessa igitur muliere, cum Euphratas pedum sonitum exaudiisset: erant autem tenebrae: quisnam ambularet, interrogavit. Illa cum locuta esset, conturbatus est Euphratas, dæmonem esse suspicans, qui mulierem vocem imitaretur. Statimque Servatore Christum in auxilium suum vocavit. Interim Onager: ita enim vocabatur improbi illius agminis duætor, eo quod non manibus tantum, verum etiam calcibus pios homines

Cap. 9.

Ta καὶ οὐρατὴ δι βικέτιν τὸς θηρούπιν, καὶ τὸ εἰσιθεῖται στρῆται τοῦ πομπούντων τηρούμενον ευσπελιον.

SΤέφανος δὲ, αὐλὸς γὰρ τῆς αὐλοχέων ἐκπλησίας καλέων δὲν οἴκαις οὐδερχούσιεποιο τὸ σκάφος, ἐχει μιλήγειλατε τηρούμενον σωμαργυρετολμηματων, διεζεύμφρος τὸς τῶν ὄρθων αὐλοχομένων δομάτων πανοδαπᾶς φέλειαλλε συμφοραῖς ιγέτο γε τέτων νεοτίς, θεωρύτην μην συζητον διαδάνομον απαλόφροφρος Βίον. ος εισινον δὲν εἰν τὸν αὐλογεῖς απῆγε τεπηλακίων κατακόμηροφρος. αιλάνη ταῖς οἰκαις επιών, αναιδεῖν καταδρας ξεπηγειν γυναικας σεμιτην κοσμημένας. καὶ να μη Φόρα μηκίνη τὴν τέτραδιμή μηνος πονηγίαν, τὸκτὸν δησων αιδρῶν τολμητὲν διηγήσομαι. απόχει γε τεκμηειστα τὰκτὸν αἰσθῶντὸν ἐπεινεισανόμως περιχθέντα. δὲν τερέτην καμαλύπων φορούμηνος, εφοτε ξένυνες εναγχος εινηλυθότες δειαδηνηλωράδηνης, εἴτα πεντεκαιδεκα εισιώτας λαβων, κατέτες εἰν ταῖς κατὰ τὴν θωρεαν αιμασιδεισ κατακρυψας, πηκεν αὔγων τὴν χαμαλύπων. καὶ τὸ συγκέμενον ἐπιφεγξαμενος σύνθημα, θεατῶν αις παρεστητεδερχμαλος δισωιτορες, πηκεν δια τὴν αὐλιον θύρων τῆς τῶν αιδρῶν κατείνων καταγωγης. καὶ ταυτὸν ανεῳγματινέων, εναγδιον οὐκετῶν τέτο δεσμοιχειμασι επεπεκι, εισήγαγε τὴν γυναικα. καὶ τὸ οἰκετὴν θύρας ἐπιθεξας, εντα δὴ τὸν δροχιερῶν καταδύτη θάτερον σμείβανεν, εἰσω θύμεδος προσέταξεν. αὐλὸς δὲ δὲν εισιώτας καλέσων ξεπηγειν. συνέει δὲ τὸν μιλένυφεαταν, τέτο γδειν οὐματην πρεσεύθεων, εν τῷ προδόμῳ κατειδην. δὲ δι βικένιας, ετως γὰρ οὔτερος θωματίσιο, ει τῷ συδόσεων θαλάμων κατέμενεν. εισω γε τὸ θυρεων τὸν χαμαλύπης θηρούμενης, τε κατέπτων ποδῶν δὲ ειφρατας αιωδόμενος, σκότος ἡ λι, πρεστοτις οβαδίσιον. φεγξαμένης δὲ σκάνης, θορύβη μεσος δὲ ειφρατας ηγένετο, διαμονατοπάσας εἶναι γυναικειαν φωνηι μηπαμενον. καὶ κατανίκα τὸν τωληραχεισο εἰς επικρειαν. οιαλδ δὲ οναγρος. ζτω γρ δὲ τε πομπεῖσι φρειγκεμονδων προσηγορεύετο, επειδη πρεστατης χεροι δι τοις ποσιν οὐπλοις

καὶ τῷ δύσεβεῖων ἐπέχειτο μὲν τὸ τίθυς εἰσε-
γῆνθι, πρᾶξαν μαζὸς δημοκαλῶν, εὖ τῆς πα-
γενομίας δικασίας ἔστις προσδοκῶντας.
Βοητοῦ πλείστης γερουσίας. Κυνέδραμον μὲν
② οὐκέτι, οὐδὲντος καὶ οὐδεικέντοις. καὶ τῷ
αὐλαν δημοκλείσταις θύραν, ἐπὶ λαὶ μὲν τῷ σα-
στρῷ Συλλαβεῖν ἀδυνάτησαν. οὐδὲντος,
τινας τοῖς ἄλλοις ἀπέδρα. ἐφρερέτο οὐ Σω-
κείνοις καὶ ηγων. οὐδὲ τῷ θέω τὸν Σωκί-
τος ἀφικόμενον διατασσήσαντες σραπηγὸν, κα-
τέλαβον τὰ βασιλίδα. καὶ τῶν σεφάνων τολ-
μηάτων καταβοῶντες, ἐλεγον μὴ δεῖσθαι δίκην,
μηδὲ βασάνων τὰ τέττα πρᾶξαν μήτα, οὐδὲ
γεραπήγος διαφερόντως εἶσα, αὐτοῖς δὲ πε-
λεύσατον βασιλέα μηδὲν Σωκίτον, ἀλλὰ
δικαστικῆς ξένιαδην τὴν πρᾶξιν πόλιμη-
μα. καὶ εὖ τὸν Πητούπολαν κληρικὸς ὑπο-
γενέτο πετρώτες εἰς αὐκάναν ἐιδώσειν χρῆναι
οὐ καὶ σεφάνων τὰς ιστηρέτας ταῦτα πατέειν.
ἐκείνες οὐδαίδην γυγομαχεῖντος, καὶ λέγον-
τος μὴ δεῖν κληρικὸς ὑπομένειν πληγάς, εἴ-
δοξε καὶ βασιλεῖ καὶ τοῖς αρχεστοῖς, ἐνδον δὲ
τοῖς βασιλίοις τὸ πείγματος γενέσθε τῷ
βασανον. Εἰς δὲ τὸν μηδέποτε τῷ γυναικα-
νίς αὐτοὺς εἰς τῷ τὸν Πητούπολαν απήγαγε πα-
τραγωγεῖ. οὐδὲ φον, νέον τινὰ περὶ αὐτοὺς α-
φικόμενον τῷ τὸν ξένων πεπλημματιν καὶ χρεί-
αν εἰπεῖν. καὶ ὡς ἐπερέας ἀφικόμενον, απή-
γαγετε εἰς τὸν καλαγωγόν καὶ τὸν δικεῖον επι-
ζητόπας λόχον καὶ τέττον δύραν, εἴσω τε τῆς αὐ-
λίας θύρας εἰσῆγαγε, καὶ εἰς τὸν πεδόνομον
εἰσελθεῖν παρηγύνος. περιστελλέται οὐκτέλεπ-
τον πεπλημματιν πεδόνα, οὐ τὸ γηρούμενον δέος, καὶ τη-
ρεχήν, καὶ τῶν ιστορειαθόνων τὴν ἔφοδον.

A cederet: una cum agmine suo ingreditur: iniquos appellans eo qui iniuriantis judices sibi adfuturos sperabant. Tunc ingenti clamore excitato, servi omnes accurrere coeperunt, & Vincentius surrexit electo. Cumque fo-
res diversiori occulissent, septem dun-
taxat ex factione illa comprehendendi potuerunt: Onager vero una cum reliquis
fuga evasit. Mulier porrò unā cum illis
comprehensa, in custodiam data est.
Orta luce, cùm Magistrum militum
qui una cum ipsis venerat, excitassent,
sumul ad palatium progressi sunt. Et de violentia atque audacia Stephanī
conquerentes, nec iudicio, nec tor-
mentis opus esse ajebant ad coargu-
enda ejus facinora. Præcipue vero Ma-
gister militum vociferabatur, orans ut
de tam nefario facinore non in syno-
dali consensu, sed publico iudicio Imperator
juberet inquiriri. Ipse Episco-
porum clericos traditurum se primos
spontebat, ut de illis questio habere-
tur: sed Stephanī quoque ministros
idem pati oportere. Potro cùm Ste-
phanus impudenter obliquitaretur, &
clericos tormentis subdendos non esse
diceret: placuit Imperatori & proce-
ribus, ut intus in palatio iudicium ex-
erceretur. Ac primum quidem inter-
rogarunt mulierem, quis eam introdu-
xisset in diversorum Episcoporum. Illa
juvenem quandam ad se venisse dixit,
& peregrinorum adventum cupidinemque
indicasse. Illum vespertino
tempore accedentem deduxisse se ad
diversorum: ibi requisito suorum ag-
mine ac reperto, eam per fores intro-
duxisse in domum, & jussisse ut in exte-
rius cubiculum ingrederetur. Addi-
dit etiam interrogationem Episcopi, &
metum eius ac precationem: impe-
tum deniq; eorum qui supervenissent.

D

Κεφ. 6.

Περὶ τῆς σεφάνων καθαιρεσίων.

Ταῦτα μεμαθητότες οἱ δικασταὶ, τῶν ου-
δὲνται μηδενὶ εἰς μέσον αἴγαστι τὸν νεώτα-
τον οὐδὲν αἴναμένας τὴν δόπο τῶν μασίλων α-
νάλην, οὐ ποιεῖν εἰδύμενως δράμα, οὐ τὸν
τεῦτα πάντα δεδρακένακηθωμολόησεν. αὐτοῖς
οὐδὲνται οὐδεικένεινος. Οὐ σεφάνων ἐφιλάττα πεσσοῖσι α-
χέναι. οὐτως δεσφάνων ποιηταί μεμαθη-

CAP. X.

De Stephanī depositione.

His cognitis, Judices natū min-
imum eorum, qui comprehensi
fuerant, induci iusterunt. Qui vim ac
necessitatem verberum non expectās,
compositam facinoris scenam detexit,
& Onagrum cuncta hæc patrasse con-
fessus est. Inductus ergo Onager, Ste-
phanum ista sibi præcepisse dixit. Ita
cūm improbatē Stephanī didicissent,

L iii